

TO SMO MI

2017/2018

Mihaela Lunić Vernaštyak Slobodanka Malčević

Stefan Kuprešak Elena Jauca Miron Mjauca
Gabrijela Javcar Miron Mjauca

MARTINA TAVČAR

Domel Miro Anđelić
Vuk Gorpa Špragić

Palacković
Palacković Bogana

Medić Ljilja
Mamapav Čudamohat

Horvatić
ALEKSA

Junčević
Kopanja Stefan

Lojuter Gvođa
Kopanja Frezdove Gyraha

Julijana Šušteršič
Jovan Murgana Makivić Mateja Mlačak Vatošec
Dimitrijić

Aleksandra Lunić
Stara Hruić
Sofija Vranješ Nikola Milošević
Lanora Stefanac Marija Pristav
Aleksandra Špehar
Nikola Milošević
Aleksandar Lunić
Marta Čajić
Marta Pajić

TO SMO MI

Vstop v drug jezik je vstop v drugo kulturo. Vse leto smo vstopali v slovenščino in v slovensko kulturo. Včasih počasi in previdno, drugič zagnano in predano, vedno radovedno.

„Čas je cekin tvojega življenja. Le ti se lahko odločiš, kako ga boš porabil. Ne pusti, da ga namesto tebe porabijo drugi ljudje,“ je zapisal Carl Sandburg. Kako smo porabili čas tega šolskega leta?

Nekateri so spoznavali prve črke in slovenske besede,

drugi so uživali v igri, ustvarjali so plakate in zanimiva besedila,

vsem pa bodo v spominu ostali izleti, prireditve in delavnice.

JUNIJ

Likovna dela naših učencev na razstavi v Ljubljani

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine so sodelovali pri reševanju slovenskega knjižnično-muzejskega MEGA kviza. Tema kviza je bila morje, del dejavnosti pa je bil tudi likovni natečaj Podvodna pokrajina. Nikša Perušič in Jelena Sibinović sta prejela nagradi, med razstavljenimi deli v Mestni knjižnici Ljubljana pa so tudi risbe, ki so jih ustvarili Mihaela Lunič, Martina Tavčar, Gabrijela Tavčar in Stefan Kuprešak iz Slatine, Emilija Šurlan in Ivana Šurlan iz Novega Grada in Luka Derkuća iz Prijedora.

Priprave na obisk Saše Pavček

V Banjaluki, Slatini in Prijedoru smo se pripravljali na obisk slovenske dramske igralkice in pisateljice Saše Pavček. Odrasli so brali intervjuje in poslušali njeno interpretacijo lastnih pesmi, ki so posnete na zgoščenki *Obleci me v poljub*. Najmlajši so spoznali njeno pravljico *Zakaj je polje jezero*. Osnovnošolci in srednješolci so pripravili plakate, ki izražajo njihov pogled na ustvarjalnost Saše Pavček. Pregledali so njene knjige in intervjuje, potem pa so pisali, risali, barvali, rezali, lepili ... Plakati so umetnico pričakali v Klubu narodnih manjšin.

Gostovanje Saše Pavček

V petek, 16. junija, je bila v Banskem dvoru v Banjaluki predstavitev knjige Saše Pavček V srčnem žepu / U srčanom džepu. Dvojezično knjigo njene poezije, proze in dramatike je izdalo Društvo Slovencev RS Triglav Banjaluka. Z zanimanjem smo prisluhnili avtorici, ki je odigrala odlomek drame in povedala nekaj svojih pesmi.

Po literarnem večeru je bila podelitev potrdil in bralnih priznanj za odrasle in srednješolce.

Z osnovnošolci iz Banjaluke in Slatine se je Saša Pavček srečala v soboto, 17. junija, dopoldan. Povedala jim je nekaj o svojem otroštvu in o pisanju, potem pa je pomagala pri podelitvi potrdil in pohval.

V soboto popoldan je Saša Pavček gostovala v Prijedoru. Prav nihče od učencev ni manjkal in prav gotovo bo vsem ostalo v spominu, da je slovenska umetnica pohvalila njihov nastop in jim čestitala za prizadevno učenje.

Slovenski dan v Slatini

V Slatini je bil 8. Slovenski dan.

Počitnice so se začele, čas je za poletno branje – Poletavce.

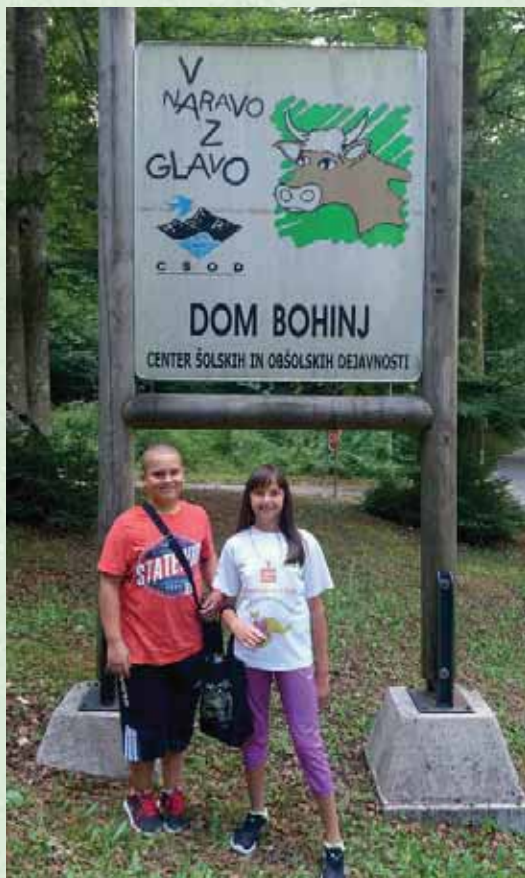

JULIJ IN AVGUST

Poletne šole in tabori

Tako kot vsako leto so naši učenci poleti združili prijetno s koristnim. Slovenščino so se učili na taborih in poletnih šolah. Veliko so se naučili, obiskali so različna slovenska mesta, sodelovali so na ustvarjalnih delavnicah in pri športnih dejavnostih, spoznali so nove prijatelje s celega sveta.

SEPTEMBER

Naša prva septembrska tema je bila povezana s spoznavanjem Slovenije, saj smo se pripravljali na kviz Kaj vemo o Sloveniji?

Ob evropskem dnevu jezikov smo v knjižnici Borik slovenščino predstavili učencem sosednje osnovne šole.

OKTOBER

Obiskali so nas osnovnošolci in srednješolci iz Maribora. Oni so nam spomladi pokazali Maribor in okolico, zdaj smo jih mi popeljali po Banjaluki in Slatini.

Obiskali so nas tudi učenci, dijaki in profesorji iz Kranja.

Na kvizu, ki sta ga pripravila in vodila Darko Hederih in Pavle Ravnohrib, smo pokazali, kaj vemo o Sloveniji. Sodelovali so učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz desetih mest iz Bosne in Srbije, najboljše so bile učenke iz Prijedora.

Ilustrator Peter Škerl je učence vodil pri likovnem ustvarjanju. V Klubu narodnih manjšin je bila na ogled razstava njegovih ilustracij iz knjige Živalska farma.

NOVEMBER

Ob ustvarjanju voščilnic smo spoznali japonsko tehniko slikanja s tušem. Naša gostja je bila Natalija Veselič Martinjak, gostovala je v Banjaluki in v Prijedoru.

DECEMBER

Breda in Darko Kočevar iz Črnomlja sta nam predstavila umetnost gledališča kamišibaj.

Dedek Mraz in Božiček sta obdarila otroke, oni pa so jima pripravili kratek program.

Za otroke v Tesliću je dedek Mraz pustil darila.

Z odraslimi v Banjaluki smo leto zaključili z ogledom filma Hit poletja.

V Prijedoru smo si zaželeli vse dobro v novem letu.

Vsem, ki so sodelovali na natečaju Iz mnogih dežel, smo podelili nagrade, ki jih je pripravila Slovenska izseljenska matica. Prvo nagrado med stotridesetimi sodelujočimi iz sedmih držav je za delo Lakota v očeh prejela naša učenka Mihaela Lunić.

JANUAR in FEBRUAR

8., 9. in 10. februarja je v Banjaluki gostovala dr. Nataša Pirih Svetina s Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Odraslim udeležencem dopolnilnega pouka slovenščine je spregovorila o tem, kako blizu in hkrati daleč sta si slovenščina in srbsčina. Na Filološki fakulteti je imela predavanje z naslovom Različni obrazi slovenščine ali slovenščina in srbsčina v stiku. Srednješolcem je predstavila možnosti študija na Univerzi v Ljubljani. Vsa tri predavanja so bila dobro obiskana.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo v Knjižnici Borik učencem 9. razreda OŠ Branko Čopić predstavili življenje in delo Franceta Prešerna.

Na Gimnaziji Ledina v Ljubljani je plakat s Sonetnim vencem v slovenščini in v srbskem prevodu sporočal, da smo banjaluški in ledinski srednjeolci povezani.

Februarja smo govorili o Francetu Prešernu, maja smo obiskali Prešernovo mesto Kranj.

MAREC

Udeležili smo se srečanja učencev dopolnilnega pouka slovenščine. V Sarajevu smo se družili, učili in ustvarjali.

Pripravljali smo se na prireditev ob dvajsetletnici Društva Slovencev Triglav, razmišljali smo, kaj si želimo videti v Sloveniji.

APRIL

Nastopali smo na prireditvi ob dvajsetletnici Društva Slovencev Triglav.

V Banjaluki in v Prijedoru smo pripravili Noč knjige, posvetili smo jo stoletnici smrti Ivana Cankarja in sedemdesetletnici deklaracije o človekovih pravicah.

Reševali smo ciciveselošolske vprašalnike.

Reševali smo mega kviz in izvedeli veliko o krasu.

MAJ

Vsakoletna ekskurzija pomeni prijeten zaključek šolskega leta. Letos smo bili v Kranju. Učenci so bili na Gimnaziji Franceta Prešerna ter na osnovnih šolah Predoslje, Franceta Prešerna, Jakoba Aljaža in Matije Čopa. Ogledali smo si Kranj, odrasli pa tudi grad Strmol in grad Preddvor. Vsi smo odšli na izlet v Planico, v soboto, 5. maja, pa smo se v Ljubljani pridružili pohodnikom na Poti spominov in tovarištva.

Haše skupine

Najmlajši začetniki

Moj najljubši dan, mesec, letni čas

Moj najljubši dan je petek, ker grem na slovenščino. Rada se učim pisanja in izgovarjanja besed. Rada sodelujem na nastopih.

Nikolina Milošević

Moj najljubši mesec je avgust, takrat grem na morje. Moj najljubši letni čas je zima, ker pada sneg, delamo snežake in se sankamo.

Nikola Milošević

Moj najljubši mesec je avgust, moj najljubši letni čas je poletje. Takrat je zelo vroče. Prijatelj me pokliče, da se igram z njim. Najraje se igrava trgovino.

Aleksa Savić

Moj najljubši mesec je november. Takrat imam rojstni dan. Všeč mi je, da odpada listje. Listje je različnih barv.

Saška Katalina

Moj najljubši letni čas je poletje. Takrat se kopamo in sončimo. Rada grem na morje.

Staša Katalina

Moj najljubši letni čas je poletje, ker se kopamo in gremo na morje. Takrat imam rojstni dan. Povabim prijatelje in družino. Doma imam bazen in vsi se kopamo.

Vuk Kantar

Moj najljubši mesec je maj. Takrat ni ne prevroče ne prehladno. Ne maram poletja, ker je prevroče. Raje imam zimo, ker se lahko sankam.

Leon Medić

Moj najljubši letni čas je pomlad. Takrat barvamo jajca in nabiramo rože. Najraje imam vijolice.

Ema Medić

Moj prosti čas

V prostem času grem ven s prijatelji. Radi se pogovarjamo o vsem, kar se nam je zgodilo v preteklih dneh. Poleti najraje sedimo v parku in se sprehajamo. Ko je slabo vreme, smo doma in gledamo filme.

Mihailo Majdanac

V prostem času sem s prijatelji. Ko je poletje, se zunaj igramo. Ko je zima in slabo vreme, doma igramo družabne igre. S prijatelji kolesarim. V bližini moje hiše je reka Vrbas in tu se moji prijatelji in jaz igramo na bregu reke.

Mihaela Majdanac

Včenci v Slatini

Kozarec za srečo

Če bi imela „kozarec za srečo“, bi v njem skrila malenkosti, katere so samo meni pomembne, katerih drugi ljudje ne bi razumeli. Poskusila bi v en kozarec zakleniti vse lepe trenutke, nepričakovane ljubezni, smešne izjave, objame, stvari, ki jih imajo moji prijatelji radi. Ampak, prehitro bi napolnila kozarce, namesto vložene rdeče pese bi imela „samo“ spomine. Včasih je samo to pomembno.

Mihaela Lunić

Hodila po zemlji sem naši ...

Hodila po zemlji sem naši
s ponosom in pokončno.

Gledam tiste žalostne ljudi,
ki grejo „tja, kjer boljše je“,
a jim želim povedati:
„Hej, tam ne delijo sreče!“

Če hočete dobro živeti,
kot v rajju, to lahko, kjer želite,
ampak domovina večno ostaja v srcu.
V njej je nekaj, kar vas bo vračalo tja,
kjer ste rojeni.

Elena Lunić

Brali smo knjigo *Leteča hišica* in razmišljali, kam bi poletela naša hiša

Moja hišica bi odletela v London. To je glavno mesto Anglije. Hišica bi se postavila sredi mesta. Bila bi blizu trgovin. Z mano bi hiša hodila po mestu. Šli bi tudi v živalski vrt in po parkih. Nikoli se ne bi vrnila domov, saj bi s hišo poleteli tudi moj oče, mama, sestre, babica in jaz.

Katja Lunić

Moja hiša bi poletela v Zimzograd. Tam bi se igrala, sankala, drsala in delala snežake. Šla bi na vrtiljak. Nič je ne bi bilo strah. Jedla bi gumijaste bombone. Opoldne bi se vrnila domov. Šla bi spat in sanjala bi, kako je bilo v Zimzogradu.

Martina Tavčar

Jaz bi hotela, da moja hiša leti do Slovenije, da pride v mesto Koper. Tam bi se kopala v morju in šla bi do svojega strica in tete. Vrnila bi se domov po dveh mesecih. Bila bi zelo vesela. Vsem bi povedala, kako je bilo v Kopru.

Gabrijela Tavčar

LETEČA HIŠICA

Anka Luger-Peroci
Dane Zajc

Jaz bi hotela, da moja hiša leti do Sibirije. Tam bi imela farmo belih tigrov, oni bi bili moji domači ljubljenci. Vrnila bi se v Slatino in vsem bi pripovedovala, kaj sem doživela.

Julijana Jakša

Moja hiša je letela v Dubaj. Tam je bila v puščavi, ko je zapihal veter. Hišo je zasul pesek. Komaj se je rešila. Šla sva naprej. Jaz sem jahala kamelo. Gledal sem piramide. Bilo mi je tako všeč, da se nisem hotel vrniti domov.

Stefan Kuprešak

Prva sobotna skupina

Moja najljubša žival

Moja najljubša žival je lisica, ker ima lepo krzno. Lisice so zelo zvite. Jejo ptice in veverice. Jaz mislim, da so male lisice zelo ljubke.

Leonora Štefanac

Moja najljubša žival je muca. Rada imam muce, ker so ljubke. Moja muca se imenuje Laki in ima črno-belo dlako. Vesela sem, ker imam mucu.

Ana Cucek

Moja najljubša žival je puma. Ker je hitra, lahko sebi poišče hrano. Ko se razjezi, teče res hitro.

Bojan Čeran

Moja najljubša žival je zajec. Zajci so beli, črni, sivi in rjavi. Zelo so majhni. Imajo velika ušesa.

Mirjana Makivić

Levi so ujede in oni lovijo živali zase in za mladiče. Levi zelo glasno kričijo, tako glasno, da se sliši nekaj kilometrov daleč. Oni skrbijo za levinjo in mladiče. Največ jih živi v Afriki.

Jelena Sibinović

Najlepše so papige. Prelepo jih je videti, ko se v skupinah spreletavajo med drevjem in iščejo gosonice, sadeže in orehe. Ara ima čudovito rdeče, rumeno in modro perje.

Jovan Dimitrijević

Moja najljubša žival je papiga. Izbral sem papigo, ker je včasih smešna. Ima lepo barvo perja in je zelo mehka. One bi naredile vse, da bi prišle do hrane. Jaz imam papigo doma, stara je eno leto. Grize stene, okvirje slik, svojo gugalnico, zavese in vse, kar ji pride na pot. Če ne bi grizla, bi bila najboljša papiga na svetu.

Nikša Perušić

Moja najljubša žival je metulj. Metulj ima pisana krila in je majhen. Metulj mi je všeč, ker je živahen. Metulji nizko letijo.

Maša Čeran

Moja najljubša žival je pes. Zelo je hiter, pameten in ljubek. Pes ima šesti čut. Jaz mislim, da gre vsak pes v raj. Pes lahko živi štirinajst let.

Nevena Gačić

Druga sobotna skupina

Petek je dan za ...

Petek je dan za kino, kavo, trening, šolo, vožnjo s kolesom, spanje... Najbolj vesel sem, ko grem v mesto s prijatelji, ob desetih gremo v diskoteko, pijemo limonado in se pogovarjamo.

Matej Ukmar

Petek je dan za obisk kina. Lahko greš s prijateljico na kavo. Petek je dan za trening. Po treningu ješ in greš spat. Petek je dan, ko si lahko več časa na računalniku. Komaj čakam petek, ker je to konec šole in lahko počivam. Rada ga imam, ker je po petku vikend. V soboto grem na pouk slovenščine in se družim s prijatelji.

Ana Katalina

Petek je dan, ko grem ven s prijatelji in popijem kavo z najboljšo prijateljico. Pogovarjava se in poslušava glasbo. Včasih greva v kino. Petek je dan za počitek in dan, ko se pripraviš za vikend. Takrat pakiraš stvari za smučanje. V soboto pa ... sem že na snegu!

Anastasija Kecman

Petek je dan za počitek od šole in treningov. To je zadnji dan pouka in sem zelo utrujen. Ko pridem iz šole, grem jest in potem grem na trening. Po treningu se grem kopat. Včasih grem ven s prijatelji. Grem v kino ali pa si pogledam kakšen film doma. Včasih grem v mesto na kavo ali na biljard. Najpogosteje pa ob petkih po treningu samo spim.

Andrej Drinić

Naše največje avanture

Lani sva šli z Anđelo na plesno tekmovanje v Rim. Ko je prišel dan tekmovanja, smo ob petih vstopile na napačen vlak, ki nas je odpeljal na drugo stran mesta. Nismo vedele, kaj naj storimo. Peš smo šle proti postaji, ki je bila oddaljena 20 km. Gospo, katero smo srečale, smo v angleščini vprašale za številko taksija in se vrnile na postajo. Šle smo na naslednji vlak in prišle v dvorano eno uro po začetku tekmovanja.

Iva Potkonjak, Anastasija Babić

Leta 2016 sem šla na Žabljak. S starši smo hodili v planine in na začetku je bilo vse v redu. Z atijem sva šla na zip-line in to je bilo res zanimivo. Ampak ko smo bili v hribih, je začelo deževati. Pot ni bila dobra in smo se izgubili. Zvečer smo prišli v hotel in smo bili mokri.

Aleksandra Zrnić

Bili smo na ekskurziji v Kranju. Bilo nam je zelo lepo in smo jokali, ko smo se vračali v Banjaluko. Ustavili smo se še v Ljubljani, udeležili smo se pohoda Pot ob žici. Tekli smo pet kilometrov skozi gozd. Čez pet minut smo videli, da smo se izgubili. Nadaljevali smo in smo končno našli pravo pot. Poklicali smo Matejevega očka, ki nam je povedal, da imamo dvajset minut časa, da se vrnemo nazaj. Hitro smo tekli in smo se pravočasno vrnili. Vsi so bili srečni, ko so nas videli.

Aleksa Sibinović, Saša Lujić, Matej Ukmar, Andrej Drinić

Tretja sobotna skupina

Hodil po zemlji sem naši ...

Prevzemali so me lepi občutki, ko sem hodil skozi mesto na topli spomladanski dan. Skoraj vsaka stavba ima svojo zgodbo. Od Kastela, ki govori o davnih časih našega mesta, do zgodbe o Safikadini večni ljubezni. Čas, kot da se je ustavil in omogočil turistom, da doživijo zgodovino našega mesta vsak dan, ko se sprehajajo po naših ulicah. Naša vrata so vsem odprta in vsak bo našel ljubezen, prijatelje in srečo.

Mihael Cucek

Nekega dne, ko sem premišljevala, ena ptička mi je povedala za eno zelo lepo zemljo, katero mi bo pokazala, če ji bom sledila. Seveda, bila sem radovedna in sem je sledila. Pripeljala me je v Slovenijo. Bila sem zelo ponosna, ker me je pripeljala v deželo, katero poznam in imam korenine od tu. Hodila sem po Sloveniji in bila sem ponosna. Mislim, da moramo biti vsi veseli zaradi bogastva, katero imamo. Pogosto ljudje pozabijo na vrednote, s katerimi živijo, ampak vsak od nas ima vsak dan sigurno malo časa, da premisli in se zahvali za naravo, prijazno klimo, čist zrak, vodo in še veliko stvari, s katerimi vsak dan živi. Bogastvo Slovenije je v zelo lepih mestih, vaseh, morju, Triglavu, prijaznih ljudeh, okusni hrani in še veliko je tega, kar bi lahko naštel. Naslednjič, ko boste hodili po svoji zemlji, pogledjte okrog sebe, opazili boste marsikaj, česar prej niste videli, takrat se boste počutili boljše in boste še bolj znali uživati v življenju na svoji zemlji.

Hodila po zemlji sem naši, Sloveniji.

Marija Pristaš

Moja potovanja po Sloveniji

Veliko sem potoval po Sloveniji in sem imel zelo dobre izkušnje. Potoval sem v vse dele Slovenije in sem videl veliko zanimivih stvari. Poleg teh zanimivosti sem spoznal veliko dobrih ljudi. Najbolj všeč mi je bilo v Ljubljani. Tam sem imel veliko aktivnosti in sem se zabaval. Moji najljubši mesti sta Ljubljana in Koper. Slovenija je zelo lepa in hotel bi obiskati absolutno vse.

Viktor Perušić

Velikokrat sem bil v Sloveniji. Šel sem v Ljubljano, Novo mesto in Maribor. Najboljše mi je bilo v Mariboru. Bil sem tri dni, pri pouku sem bil na Prvi gimnaziji. Ta šola je zelo velika.

Dorđe Stanišić

Jaz sem David, rad potujem po Sloveniji. Všeč mi je bilo v Mariboru in v Novem mestu.

David Stanišić

Moja potovanja so vedno vesela in srečna. Nikoli nisem imela grdih doživetij. Obiskala sam veliko krajev v Sloveniji. Po mojem mnenju sta najlepša Koper in Ljubljana. Slovenija mi je zelo všeč, ker ima lepo naravo in prijetno podnebje. Ljudje so prijazni in hrana je zelo dobra. Z velikim nasmehom se vsakič vrnem od tam in vedno pridem domov z lepimi spomini.

Tamara Stanišić

Bližajo se počitnice. Veselim se poletja, saj je to čas, ki ga večinoma preživim na potovanjih. Slovenija takrat ni samo moja druga domovina, pač pa za kratek čas postane tudi moj drugi dom. Obvezno obiščem strica in ostale sorodnike v Celju. To je čas nepopisne radosti, čas, ko se vsa družina na kratko zbere. Savinjsko dolino sem že dobro spoznal. Meni osebno pa so najljubši izleti v planine. Prav tako sem navdušen nad lepoto Blejskega in Bohinjskega jezera. Med udeležbo na taborih sam spoznal Črnomelj in Rakov Škocjan. V Ljubljani sem se večkrat učil slovenskega jezika na poletni šoli in mnogih srečanjih. Spoznal sem mnogo mladih ljudi, katerih korenine izvirajo iz Slovenije. To poletje bo še posebej zanimivo. Obiskal bom sorodnike v Prekmurju, katerih do sedaj nisem spoznal. Torej, z nestrpnostjo pričakujem počitnice.

Aleksandar Zrnić

To poletje končujem osnovno šolo. Počitnice bodo najdaljše do sedaj. Obiskal bom strica in številne sorodnike v Celju. Tam imam že veliko prijateljev, s katerimi preživim veliko časa.

Okolico Celja smo že velikokrat prevozili s kolesi. Z bratom najraje obiskujeva hribe in planine. Bleda in Bohinja ne bom nikoli pozabil, saj sva na Blejskem jezeru vozila čoln. Obiskal sem tudi Koper in videl veliko luko. V Postojni sem si ogledal jamo ter Predjamski grad. Udeležil sem se tabora v Črnomlju in Rakovem Škocjanu. Vsako leto obiščem prijatelje v Ljubljani. To leto pa bo posebno. Potovali bomo v Prekmurje in spoznali sorodnike.

Rastko Zrnić

Ko sem bila majhna, sem začela potovati po Sloveniji. S sedmimi leti sem šla na Pohorje. Kasneje sem šla na Vojsko, potem v Tolmin, potem v Novo mesto, Ljubljano, Maribor, Kranj, Bled ... Najbolj všeč mi je bilo na Bledu in v Ljubljani. Tam sem spoznala veliko novih prijateljev, s katerimi sem še v stiku. Če bi spet šla v Slovenijo, bi šla v Ljubljano, ker mi je bila najbolj všeč.

Aleksandra Špehar

Pogosto sem potovala v Slovenijo. Rada potujem, ker dobim veliko prijateljev. Potovala sem na izmenjave učencev, poletne šole in z mamico. Najboljše mi je bil na poletni šoli v Ljubljani, ker sem dobila veliko prijateljev s celega sveta, in na izmenjavi učencev v Kranju. Moji najljubši mesti sta Ljubljana in Koper. Komaj čakam kakšno novo potovanje.

Mateja Hričak Vatovec

Leta 2015 sem šla s prijateljicama Matejo in Tijano na poletno šolo v Ljubljano. Tam sem bila enajst dni, bilo je zabavno. Šli smo na Šmarno goro, kjer smo napravili skupno fotografijo. Učenci so bili iz različnih držav. Bilo je zelo lepo in upam, da bom šla še kdaj.

Anja Ambrožič

Pogosto grem v Slovenijo, ampak najbolj všeč mi je, ko grem v Ljubljano. Tam stanuje in študira ena od mojih najljubših prijateljic. Vsakič ko sem šla, mi je bilo zelo lepo. Šla sem tudi v Maribor in Novo mesto, ampak Ljubljana je zame nekaj posebnega. Upam, da bom šla tja študirat.

Milica Vlatković

Velikokrat sem bila v Sloveniji. Vedno mi je bilo všeč. Obiskala sem vsa slovenska mesta. Najlepše spomine imam na Ljubljano in Kranj. Ljubljana je eno od najlepših mest v Sloveniji. Všeč mi je arhitektura stavb, trgov, parkov in ostale znamenitosti. Z našim poukom smo imeli veliko izletov in smo vse obiskali. Ko smo bili na izmenjavi v Kranju, smo spoznali veliko prijateljev in je bilo res lepo. Z našimi gostitelji smo šli v Ljubljano, tam smo bili ves dan, naslednji dan pa smo hodili po Kranju. Ta izmenjava učencev mi je ostala v lepem spominu.

Sofija Vranješ

Starejši začetniki

Rada bi odšla, rad bi odšel ...

Rada bi odšla v Muzej za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljano. Videla sem fotografije muzeja in res mi je všeč. Muzej bi želela obiskati tudi zaradi svojega poklica. Jaz sem arhitektka in obisk muzeja bi mi veliko pomenil. Lahko bi se naučila zelo koristne stvari, katere bi prenesla svojim učencem.

Dražena Bubonjić

Rad bi še enkrat odšel v Logarsko dolino. Nazadnje sem bil tam pred tridesetimi leti. Spominim se, sorodniki so nas peljali na nek velik slap, ki je blizu avstrijske meje. Ob slapu, v steni, je bila majhna planinska kočica, do katere si prišel z lestvijo. Razgled je bil popoln. Potem smo šli v Mozirje v nek velik park. Park je bil poln prekrasne cvetja in nenavadnih dreves. To so bili lepi dnevi in rad bi jih ponovno doživel.

Mladen Bubonjić

Rada bi šla v Prago.

Bilo bi lepo sprehoditi se po Karlovem mostu in uživati v pogledu na reko Vltavo. Rada bi obiskala tudi Praški grad. Želim videti kraljevi nakit velikih kraljev in poskusiti njihove tradicionalne jedi. Praga je mesto bogate zgodovine in kulture, zato bi jo rada obiskala.

Jovana Dukić

Rada bi odšla na izlet v Belgijo. Belgija je zelo lepa. Enkrat letno je v središču Bruslja festival cvetja. Tja prihajajo turisti, tam je veliko spominkov in hrane.

Jelena Kojić

Rad bi šel v Slovenijo. V Sloveniji imam veliko sorodnikov. Moja babica živi v Ljubljani. Rad bi jo obiskal. Z veseljem bi igral nogomet, Slovenija je prava država za mlade talente.

Nemanja Kojić

Rada bi odšla v Triglavski narodni park. Triglavski narodni park je edini slovenski narodni park. Je eden najstarejših v Evropi. V osrčju parka je Triglav, najvišja gora v Sloveniji. Ponuja veliko naravnih lepot, kot so Bohinjsko jezero, popotniške poti, kanjon Vintgar, slap Savica in veliko več. Zato bi rada obiskala Narodni park Triglav in uživala v njegovi naravni lepoti.

Tea Čolić

Rada bi šla na Bohinjsko jezero, saj je idealno za sprostitev - za sprehode okoli jezera, za vožnjo z ladjo ali s kolesom. Obiskala bi nekaj kulturnih in zgodovinskih spomenikov. Poskusila bi se v padalstvu in drugih adrenalinskih športih, ki jih Bohinj ponuja poleti.

Sanja Šugić- Tandalo

Rada bi odšla v Turčijo. Istanbul uvrščam med svoja najljubša mesta. Rada imam Istanbul, ker je mešanica kulture, tradicije in vere. Želim križariti po Bosporju, obiskovati palače in raziskovati okusne in raznovrstne jedi.

Vanja Perić

Rada bi odšla v Novo Gorico, ker je moja babica rojena Primorka. Nona se je večkrat spominjala reke Soče, Svete gore in Grgarja. Radovedna sem in želim si videti to krasno zeleno-modro barvo Soče, rdeče plodove japonskega jabolka in nonino rojstno hišo v Grgarju.

Želim si tudi obiskovati celo Slovenijo in živeti v tej lepi deželi.

Ana Perić

Rad bi šel v Pariz. To je moje sanjsko potovanje. Rad bi ponoči gledal Pariz. To je zelo lepo mesto. Upam, da bom šel nekega dne v Pariz.

Nikola Grbić

Bližajo se prvomajski prazniki. Rada bi potovala v Italijo, ogledala bi si Rim, Verono in Benetke. Pogledala bi znamenitosti. V Rimu bi šla do Koloseja, Trajanovega stebra in drugih znamenitih zgradb. V Benetkah bi se sprehodila po trgih in obiskala baziliko sv. Marka, ker je to ena izmed najbolj zanimivih in lepih cerkva. Odšla bi do Santa Maria del Salute, ki je ob Velikem kanalu. Pozdravlja potnike in na najboljši način priča o blišču Benetk. Rada bi se z gondolo vozila po beneških kanalih. Obiskala bi tudi mesto Verono, zaradi velike ljubezni Romea in Julije imenovano mesto romantike. Ogledala bi si Julijin balkon in njen bronasti kip, za katerega obstaja prepričanje, naj se ga dotakne vsak, ki želi imeti srečo v ljubezni.

Mira Kunjadić

Kmalu bo velika noč. Rad bi šel k svojemu sinu v Slovenijo. On živi v Novem mestu. Skupaj bi šli na Bled, če bi bilo lepo vreme, bi se z ladjico peljali do cerkve na jezeru, poskusili bi slavne kremšnite. Šli bi v Ljubljano. Ogledali bi si ljubljanske znamenitosti: Ljubljanski grad, Zmajski most, park Tivoli ... Z ladjico bi se vozili po Ljubljanici. To bi bila lepa velika noč.

Boris Kunjadić

Rada bi odšla v Triglavski narodni park. Obiskala sem veliko krajev v Sloveniji, vendar še nisem bila tam. Všeč mi je prosti čas preživeti v naravi in ta del Slovenije je zame še posebej lep. Upam, da ga kmalu obiščem in se vrnem z lepimi vtisi.

Gorana Retel

Rada bi šla v Portorož. Portorož je obmorski kraj v osrčju Evrope s svojo več kot 100-letno tradicijo v turizmu in ima čudovite in lepe plaže, katere bi vsak moral obiskati. Na eni strani ga obdajajo ene najstarejših solin v Evropi, na drugi značilni istrski grički z oljčnimi nasadi, vinogradi, sadnim drevjem. Portorož ima vse! To je dragulj sredozemskega morja!

Dragana Savić

ODRASLI NADALJEVALCI

Naše navade, naše razvade

Naše navade povzročijo, da smo ljudje različni. Pogosto sprejemamo navade, ki jih okolje pričakuje in so zaželene. Spletno nakupovanje je za mene bolj zanimivo in danes je ta način nakupov zelo razširjen. Lahko rečem, da tako uživam ob nakupovanju smučarske opreme, da lahko prekoračim meje tega, kar mi je potrebno, in nakup postane razvada. A mislim, da teh nakupov ni toliko, da bi bila ta razvada moj problem.

Kolja Kopanja

Verjamem, da ima vsak človek nekaj navad, le da se nekatere navade lahko imenujejo razvade. Pomembno je, da vsi vemo, od česa smo odvisni, ali gre za internet, kavo, cigarete, nakupovanje ... Včasih sem bila odvisna od nakupa oblačil, nato pa knjig na sejnih, zdaj pa tega kupujem manj. Mislim, da nimam več razvad in grem nakupovat samo iz potrebe.

Zvezdana Kopanja

Včasih se naše navade spremenijo v odvisnost, potem pa v vedenje, ki ga ne moremo nadzorovati. Mislim, da nimam posebnih nakupovalnih navad in da je vse v mejah običajnega. Torej moji nakupi ne morejo biti „razvade“.

Stefan Kopanja

Moja najljubša navada je, da vsak dan začnem s kavo. Poleti rada pijem kavo na balkonu in razmišljam o svojim obveznostih,

ki jih imam tisti dan. Moja razvada je nakupovanje. Zame je nakupovanje zabavno preživljanje prostega časa. Rada kupujem v manjših trgovinah v centru mesta, pogosto grem s prijateljico.

Gordana Jurković

Moja najljubša navada je, da vsak dan začnem s kavo in cigareto. Pogosto berem knjigo ali časopis. Rad grem na sprehod v park ali na izlet v okolico mesta. Enkrat na teden grem ven s prijatelji, gremo na koncert ali v kino.

Ivan Durbić

Moja navada, ampak hkrati tudi moja razvada je, da zjutraj dolgo časa pijem kavo. Pijem jo z možem, ampak on pije čaj. Ob pitju kave se pogovarjava, kaj bova delala ta dan, na jutranjem programu televizije gledava, kaj se dogaja pri nas v Banjaluki, in preberava novice na internetu.

Slavica Hrnić

Moje navade so, da se zgodaj zbudim, veliko delam in grem zvečer zgodaj spat. Hodim v gledališče in na koncerte resne glasbe, berem knjige in hodim na pouk slovenščine. Moje razvade so, da pijem kavo, jem potico in druge slaščice in gledam kriminalke.

Marija Papić

Moja največja navada ali razvada je pretirano nakupovanje oblačil in obutve. Vsak mesec namenim večino denarja temu, kar me ovira pri drugih obveznostih. Razvade in navade človeku predstavljajo veselje in srečo, zato se jim tudi težko odpovemo. Vse dokler nam ne otežujejo življenja in zdravja, so dobrodošle.

Slobodanka Maličević

Vsaki od nas ima vsaj kakšno navado in razvado. To je kot jing in jang. Jaz na primer vsako jutro ko vstanem, jem kuhana jajca, to je dobra navada, potem popijem skodelico kave. Na srečo ne kadim, dnevni časopisi in politika s kavo so dovolj škodljivi tudi brez cigaret. Moja navada je tudi kosilo ob 12. uri in večerja okoli 17. ure. Pogosto vozim kolo v naravi, rad tečem v parku, ampak največ časa porabim na računalniku, škoda, da ni ravno nasprotno.

Dragan Palačković

Moje navade so obenem tudi moje razvade. S selitvijo v Ljubljano so se moje navade zelo spremenile. V Banjaluki sem zelo pogosto šla s prijatelji na kavo, se sprehajala ob reki Vrbas, hodila na piknike in tako naprej. V zadnjih nekaj mesecih pa sem v Ljubljani pridobila novo navado – hojo v hribe, kar me zelo veseli. S fantom rada potujeva in lahko rečem, da nama je tudi to navada, saj vsak dan razmišljava in načrtujeva, kam bi lahko potovala. Enkrat na mesec odpotujeva in spoznavava novo mesto ali nov kraj. Imam tudi slabe navade, ena izmed njih je nakupovanje oblek. Po službi velikokrat spim, kar štejem tudi med slabe navade. To so navade, na katere nisem ponosna, ampak me veselijo. Le enkrat se živi in človek mora svoje navade izpolniti s svojimi željami.

Suzana Perinović

Majhne stvari naredijo naše življenje srečnejše in polnijo naše baterije. Rada imam sprehod v naravi, v gozdu, ob morju. Všeč so mi tišina in zvoki narave, vonj poljskega cvetja. Obožujem humor v družbi dragih prijateljev. Včasih opravljam dolge telefonske klice (uro ali dve) s prijatelji iz tujine, ko kuham kosilo ali pospravljam hišo.

Aleksandra Šinđić Radić

ODRASLI IZPOPOLNJEVALCI

Naše sosedge, naša soseska

Živim v enodružinski hiši, od središča mesta oddaljeni okoli šest kilometrov. Ko sva z možem tam začela graditi hišo, je bila soseska slabo naseljena. Ni bilo infrastrukture, asfaltne ceste, uličnih svetilk, javnega prevoza. Za naju, ki sva do takrat živela v urbani sredini, je bila to prava avantura, za mene celo nočna mora. Danes se je veliko spremenilo na boljše, a še vedno v tem delu mesta, kjer živi veliko ljudi, ni zgrajena niti ena šola, vrtec ali otroško igrišče. Učenci, osnovnošolci se v oddaljeno šolo vozijo s šolskim avtobusom. Kljub temu je življenje v moji soseski bolj prijazno kot življenje v mestu, ni hrupa avtobusov, tovornjakov, ljudi. V naši mali ulici je veliko otrok, ki se igrajo pred svojimi hišami. Lepo je poslušati njihov smeh. Ja, in še to, zvezde na nočnem nebu v moji soseski so bolj sijoče kot zvezde v mestu.

Marija Petković

Živim v bloku v prvem od šestih nadstropij. V vsakem nadstropju sta dve stanovanji. V mojem vhodu je dvanajst družin različnih starosti in poklicev. Tukaj živijo upokojenci, ljudje srednjih let z odraslimi otroki in mladi pari z majhnimi otroki. Redko se obiskujemo, vendar se poznamo. Ko se srečamo, se prijazno pozdravimo in se pozanimamo za zdravje. Če je potrebno, radi pomagamo drug drugemu. Trudimo se skupni prostor dobro vzdrževati. Stroške za vzdrževanje skupnega prostora, vodo, elektriko redno plačamo in se dogovarjamo za popravilo napak. Edina stvar, ki me moti v moji soseski, je, da sosedi ne zapirajo vhodnih vrat v stavbo.

Ksenija Urdih

Jaz živim v precej mirnem delu mesta ob bregu Vrbasa, v bližini centra mesta. Moje stanovanje je v majhni zgradbi s štirimi nadstropji, brez dvigala, z osmimi stanovanji. V stavbi ni veliko stanovalcev, večinoma pa so upokojenci. Zato je zelo prijetno za mirno življenje. Soseda, ki živi v našem nadstropju, je izjemno dobra in prijazna. Med seboj se razumemo in si pomagamo. Ko nekam odpotujemo, ona skrbi za naše stanovanje: zaliva cvetje, pobira pošto in podobno. Mi pomagamo sosedi, če jo nekam peljemo ali ji kaj kupimo v trgovini. Pogosto pijemo kavo in se pogovorimo. Smo dobri sosedge.

Ljiljana Memon

Ko sem se rodila, so se moji starši preselili v nov blok, v stanovanje v pritličju z dvoriščem, z živo mejo in pergolo, s pogledom na travnike, steze, klopi in športna igrišča. Še vedno se spomnim, kako so me zjutraj ob koncu tedna zbujale teniške žogice. Pa kako močno je dišalo po travi, ko so kosili.

Ko sem po dvajsetih letih spet obiskala "svoje" dvorišče, sem ugotovila, da je še vedno enako lepo. Pred blokom je pravi park, blok pa ostaja enako moderen, čeprav so novi stanovalci spremenili njegovo podobo z novimi okni in zaprtimi balkoni, ki so postali shrambe.

Potem smo se preselili v Banjaluko, v staro stanovanje, v petem nadstropju, na vrh bloka, kjer je vročina poleti neznosna, kjer moramo plačati parkirišče, pa vedno iskati prosto mesto. To je stanovanje v centru mesta z res ogromno teraso! Ampak nekaj me je tu vedno motilo: navada naših ljudi, da opazujejo skozi luknjico na vratih in se vtikajo v tuje življenje.

Sedaj imam tudi jaz svojo družino in smo spet v petem nadstropju v bloku v Boriku. Tukaj pa je še pet nadstropij nad nami, meni nenavadno. Ker je v bloku dvigalo, nimam občutka, kdo vse tu živi. Vohunska navada pa ostaja kar naprej. Naselje je kar v redu urejeno, zeleno, povsod so otroška igrišča, v bližini so vrtci in šole, pa še velika trgovina, vedno odprta, ker res prav pride.

Na koncu naj še dodam, da ni lahko ugoditi arhitektu!

Vesna Stijak

Kot večina stvari v mojem življenju, tako mi je bilo tudi stanovanje, v katerem živim, namenjeno kot usoda. Ko sem prišla obiskat prijatelje, sem se zaljubila v to stavbo in zanimivo je, da je bilo moje stanovanje naprodaj. Jaz ne bi bila jaz, če ne bi spremenila nebes in zemlje in dosegla, kar hočem. S stanovanjem so prišli novi sosedi. Večina jih je živila tu od gradnje naselja in so živeli kot neka velika družina. Zelo toplo so nas sprejeli in od takrat smo del tega. V naših desetih stanovanjih zdaj živijo različne družine, vendar je duh skupnosti še vedno tam. Seveda, lahko navedem tudi pomanjkljivosti vsega tega. Ker je moj moto: Vidi vse najboljše v vsem, lahko rečem: Imam izjemno srečo, da živim tu, kjer se res počutim kot doma.

Dušica Drinić

S svojo družino živim v bližini trgovskega centra Tropic. V moji soseski so nove stavbe. Veliko je prebivalcev, večinoma mlajši zakonski pari, z enim ali več otroki. Vesela sem, da je veliko otrok in da moja šestletna hčerka lahko najde prijatelje za igro. Ni mi všeč, da ni prostora za igro otrok, vse okoli je beton. Med stavbami je veliko parkirišče, ki je plačljivo, zato prebivalci tam neradi parkirajo. Raje parkirajo na pločnikih in ni dovolj prostora za vse.

Ana Marjanović

Živim v večstanovanjski stavbi. Stanovanjsko okolje je urejeno. Ima otroško igrišče in parkirišče ter je zelo blizu centra mesta. Družim se s sosedi, ki živijo tukaj več let. Ampak vsi najemniki niso dobri sosedi.

Gospava Tomašević

Skoraj 45 let živi moja družina v istem stanovanju v tretjem nadstropju z lepimi spomini. Stanovalci so se selili in menjali, ampak v bloku je še veliko "starih" stanovalcev. Oni so si bližji; več se pogovarjajo in si pomagajo, ampak na stopnišču se vsi pozdravljamo. En sosed, več kot vsi, skrbi za stopnišče in okolico bloka. Popravlja, ko se nekaj pokvari, in menja žarnice, pleska stene, sadi in zaliva rože, striže živo mejo. Naša soseska je zelo dobra, a pregovor pravi, da ima samo dober sosed dobrega soseda.

Gospa Šipragić

Moja soseda je del mojega življenja. Sodeluje pri mnogih mojih življenjskih dogodkih, povabljena ali ne, vendar vedno na moje veselje in zadovoljstvo. Bila je prisotna, ko sem prinesla domov hčerko Anjo. Naša medsebojna srečanja s kavo in pecivom so nepozabni dogodki, ki si jih bom vedno zapomnila. Vedno je bila v pomoč, tudi ko je nisem prosila, je sama prišla na pomoč, kadarkoli je mogla. Vem, da ji lahko vedno zaupam in pričakujem pomoč ne glede na to, karkoli bi prosila. Spremljala me je ob pomembnih datumih v mojem življenju. Skupaj sva se smejala, veselili in tudi jokali, če je bilo potrebno. Moja soseda mi je bližja od sorodnikov, ker me razume in je vedno tam, ko jo potrebujem. Rekla bi, da do nje čutim, kot da je moja sestra. Ker nimam sestre, uživam v tej ljubezni in navezanosti, tako kot da bi imela sestro. Moja soseda je zaznamovala in obogatila moje življenje in zato sem hvaležna Bogu za njen obstoj!

Mira Ambrožić

Moj sosed, ki je predsednik hišnega sveta v našem bloku, rad poskrbi za potepuške mačke, ki se zbirajo v sosedstvu. Zagotavlja jim hrano ob vходу v blok in jih včasih celo odpelje k veterinarju in jim kupi cepiva in zdravila. Vendar pa nasprotuje sterilizaciji mačk, čeprav bi to nadziralo njihovo število in jim omogočalo daljše in lažje življenje. V svojem stanovanju v četrtem nadstropju ima mačko in njegova mačka je doma in se ne potepa zunaj. Njegovi „ulični ljubljenci“ na ulici in

na parkirišču so izpostavljeni številnim nevarnostim, glavni sta, da jih preganjajo avtomobili in jih ubijajo psi. Ves čas se moški mački ostro borijo in se poškodujejo. Nobena mačka ne živi zelo dolgo na ulici in pogled na mrtvo mačko, ki je poginila na ulici, je precej pogost. Mačke so prijazne, ne bojijo se in otroci jih pogosto hranijo in objemajo. Tako se navežejo na njih in jih imajo radi – kmalu pa vidijo, da one umrejo. To je res težko in vznemirjajoče. Kljub temu, moj sosed je eden redkih, ki ljubijo živali v tem mestu, on nežno in spoštljivo obravnava mačke. Zavedanje o pravicah živali in znanje o tem, kako jih je treba zdraviti, je tukaj precej majhno. Pred dvema letoma je ena od teh mačk imela štiri mladiče in jaz sem sprejela eno od mladih muck. Zdaj je ta mačka, ki se ne potepa zunaj, ampak redno spremlja dogodke v sosedstvu z našega okna in balkona, edina preživela. Njeni trije brati so izginili v nekaj mesecih in njena mati mačka kmalu zatem. Pogosto se sprašujem, ali bi morala vzeti dva mucka z ulice, vendar je stanovanje majhno in imamo še eno mačko. V bolj razvitih deželah na ulici ni mogoče videti mačk, mačke morajo ljudje kupiti ali prevzeti iz zavetišča in plačati pristojbino. Svojo mačko sem dobila brezplačno, toda moje veselje z njo je vedno pomešano z malo obžalovanja zaradi usode njene družine mačk.

Tijana Medić

Zeleno mesto in zelena reka

Banjaluka je slovela kot najbolj zeleno mesto. Avenije z lipami in kostanji so bile najbolj priljubljene za sprehode. Parki in zeleni travniki so bila prostori za igre in izlete. Skozi Banjaluko teče reka Vrbas, hitra, polna izvirov in tako čista, da smo se otroci v njej radi kopali. Okoli Banjaluke so hribi in gozdovi, to so pljuča mesta. Zdaj, po vojni, ljudje mislijo drugače. Čista narava jim ni najpomembnejša. Posamezniki, ki želijo ustvariti več dobička, gradijo ogromne hiše na vseh zelenih površinah in rušijo harmonijo zelenega mesta. Na stenah hiš so napisani grdi grafiti, smeti so na vsakem koraku. Vrbas je onesnažen in ni primeren za kopanje. V okoliških gozdovih sekajo drevesa nezakonito in brez reda, zato so hribi goli. Ljudje bi morali razmišljati, kakšno zemljo bodo zapustili svojim potomcem. To bi morala biti vest sedanjega časa.

Lejla Medić

Prva skupina v Prijedoru

Pogovarjam se o, razmišljam o

Pogosto razmišljam o dinosavrih. Oni so bili zelo močna in zanimiva bitja. Sprašujem se, kako je izgledal naš planet v njihovem času in kakšen bi bil zdaj, če ni bilo ledene dobe, ko so izumrli. Rad berem knjige o dinosavrih in imam veliko plastičnih dinosavrov. Moj najljubši film je Jurassic park. Ko sem bil na Bledu, sem obiskal Park dinosavrov. Bilo je super!

Luka Derkuća

Rada se pogovarjamo o potovanjih. Na potovanjih mi je všeč in rada obiščem različna mesta, kjer še nisem bila. Zelo sem vesela vsakega potovanja in ni mi pomembno, ali potujem v mesto ali nekam v naravo.

Lana Not

Pogosto razmišljam o koncu šole in začetku počitnic. Med počitnicami ni treba skrbeti za ocene, ni se treba učiti in imamo več prostega časa. Lahko delamo, kar hočemo, gremo ven, gremo na sprehod. Še ena dobra stvar je, da gremo poleti na morje in jemo sladoleđ.

Elena Grbić

S svojimi prijatelji se rada pogovarjam o pohodništvu. V prostem času greva moj mož in jaz zelo rada v hribe in gore. Pogovarjamo se o vrhovih, na katerih smo bili, ali o tistih, na katere bi se radi povzpeli. Pogovarjamo se še o opremi, oblačilih in čevljih, ki so namenjeni za pohodništvo. Jaz najraje obiskujem slovenske gore. Najbolj se spominjam vzpona na najvišjo goro na ozemlju Slovenije - Triglav (2864 m). Bila sem zelo ponosna in srečna, ko sem stala poleg Aljaževega stolpa. Z vrha Triglava se odpre najlepši razgled, ki seže vse do Jadranskega morja prek skoraj celotne Slovenije in najvišjih vrhov Julijskih Alp.

Bojana Derkuća Bevandić

Rada se pogovarjam o poletju, ker se takrat začnejo počitnice. Poleti rada plavam in se potapljam. Rada se pogovarjam o sončenju. Takrat imam veliko prostega časa, da sem s prijatelji in poslušam glasbo. Najraje se pogovarjam o poletju, ker takrat ni šole.

Ivona Živanović

Druga skupina v Prijedoru

Na novo pot

Prejšnje leto se je moje življenje spremenilo. Moj sin in hčerka sta odšla na študij v Slovenijo in to je za mene velika sprememba in nova pot. Srečna sem in žalostna. Srečna zaradi tega, ker mislim, da bo življenje za njiju boljše v Sloveniji in ker bosta postala bolj odrasla in samostojna. Žalostna sem, ker ne živita več z mano in ju ne morem videti, kadar želim. Sodobna tehnologija mi je olajšala življenje, saj se lahko slišimo in tudi vidimo preko računalnika ali mobitela. Velika sprememba, ampak dobra sprememba, katera se bo, upam, izplačala.

Vera Vencelj

Na novo pot grem peš ali s kolesom, ker nimam voziškega izpita. Veseli me vse, kar se bo zgodilo na tej poti.

Denis Sikirić

Moje ime je Ena Aličehajić. Stara sem 16 let. Naslednje šolsko leto se bom preselila v Ljubljano. Vpisala sem se na Konservatorij za glasbo in balet. Dobila sem priporočilo, da v Ljubljani nadaljujem svojo glasbeno pot. Glavna razlika med življenjem tam in tukaj v Bosni je kakovost življenja. V Ljubljani je vse bolj organizirano. Upam, da se bom znašla in spoznala več različnih ljudi. Upam tudi, da moj odhod iz Bosne v Slovenijo ne bo koristen samo zame.

Ena Aličehajić

Letos avgusta bom napolnila petintrideset let delovne dobe. Pri nas v Bosni je to čas, ko dobimo pokojnino. Po eni strani se veselim, ker bom imela več prostega časa zase, po drugi strani pa ne, ker vem, da bo pre malo denarja za življenje. Ampak kakor bo, bo, samo da bom zdrava, pa bo že nekako šlo.

Vesna Sikirić

Ko nam je učiteljica dala nalogo oz. temo za bilten Na novo pot, sem pomislil: To leto nas gre res veliko na novo pot. Posebej družina Šurlan.

Zorana je postala polnoletna in letos bo začela študirati, že ve, kaj želi postati in kaj želi delati oz. biti po poklicu. Emilija in Ivana tudi vesta, kaj želita. To je športna gimnazija Šiška, če bosta sprejeti, vsi upamo, da bosta. Vse tri imajo deloma skupno novo pot, saj odhajajo od doma skupaj in naš načrt je, da bodo v Ljubljani živele skupaj. Lažje bo za vse, če to uspemo uresničiti.

In na koncu, tudi jaz imam novo pot oz. novo vlogo v svojem in tudi v njihovem življenju. Včasih sem vesel in komaj čakam, da se končajo vse dejavnosti za vpis, štipendije, iskanje stanovanja, včasih me je strah, kako bo vse to šlo.

Kmalu se bo končal en del našega življenja, ki nam bo ostal v lepem, prekrasem spominu. Veliko smo se naučili, ne samo slovenščine, ampak smo spoznali našo domovino, različne kraje, zgodovino, kulturo, praznike, veliko dobrih ljudi ... Hvaležni smo vsem, ki so nam to omogočili. Na dopolnilnem pouku smo spoznali veliko dobrih ljudi in dobili resnične prijatelje za celo življenje, in to je še ena od pomembnih strani pouka slovenščine.

Goran Šurlan

Moja nova pot bo športna gimnazija Šiška v Ljubljani. Treniram odbojko in z njo želim nadaljevati. Svojo novo pot vidim v športu in športnih aktivnostih. Vem, da bo nova pot zelo težka, ampak če želimo uspeti v življenju, se moramo potruditi za tisto, kar želimo. Nova pot za mene pomeni, da bom spremenila svoje življenje, samostojno bom nadaljevala izobraževanje, ob tem bom morala pokazati vztrajnost. Na novo pot ni tako lahko iti sam, pomembno je, da imamo prijatelje, starše in druge, ki bodo tu za nas, da nam bodo v podporo. Upam, da bo moja nova pot dobra zame in da bom imela podporo staršev in prijateljev.

Ivana Šurlan

Za svojo novo pot sem izbrala gimnazijo Šiška v Ljubljani, ker si želim uspešno prihodnost in želim nadaljevati s športom. V Bosni tega ne morem, ker tukaj ni športne gimnazije. Odločila sem se za Slovenijo, ker se učim slovenščino že osem let in ker so tam boljši pogoji za izobraževanje in šport. Upam, da se bom vpisala v gimnazijo Šiška, ker si to res želim, in da bom uspešna, če se bom vpisala. Veselim se tudi zato, ker bom spoznala več prijateljev in bom še boljše govorila slovensko.

Emilija Šurlan

To leto je eno od najpomembnejših let v mojem življenju. Letos bom končala srednjo šolo in bom začela svoje študentsko življenje. To pomeni, da bom šla od doma. Čeprav sem že šla v poletne šole in na ekskurzije, je to čisto drugače. Študentsko življenje je ena čisto nova pot, na katero bom šla. Ne morem reči, da me je strah, ampak ni enostavno. Že zdaj se pripravljam na življenje stran od doma in verjamem, da bo to eno lepo obdobje. Upam, da bom spoznala veliko prijateljev in da bom uspela v tem, kar si želim. Verjamem, da bo to ena lepa nova pot v mojem življenju.

Zorana Šurlan

Hodim v četrti letnik gimnazije in kmalu bom šla na fakulteto. To predstavlja novo stran mojega življenja. Vem, da bo težko, vendar bom poskušala uresničiti svoje sanje s svojim pridnim delom. Pred menoj so nove izkušnje, novi uspehi in napake. Postala bom bolj neodvisna in spoznala bom nove prijatelje. Pogrešala bom svojo družino, ker bom študirala v drugem mestu, ampak vem, da je to boljše za mojo prihodnost. Komaj čakam, ampak se tudi malo bojim.

Jelena Stupar

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev Triglav Banjaluka

Priprava

Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje

Darko Domazet

Tisk

Grafid d.o.o. Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srpske

Grad Banjaluka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA ŠOLSTVO

Banja Luka Društvo Slovencev Republike Srpske »Triglav«,
78000 Banja Luka, Cara Lazara 20; tel/fax: +387 51 461 068
e-mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com

